

arrambador a adj. i m. i. f. ^{Que arran-}
 ba

arrambament m. Acció d'arrambar;
~~arrambament~~

arrambar v. tr. Posar (alguna cosa),
 aplegar (coses disperses), a un estat,
 contra un mur, una vorera, un objecte
 qualsevol, esp. per deixar pas lliure,
 espai suficient, etc. Arramba el
carro a la paret, i podem passar. Ar-
rambaren els banes a les parets i
 així pogueren ballar comodament
 | mon. Arramba't, que ve un carro.
 | Arrambar-se a algú, acostar-s'hi
 || Arrambar amb alguna cosa, pre-
 dre-la